

ความรักก็เป็นแบบนี้

단 하루도 너를 사랑하지 않은 날이 없다

คิมแจซิก

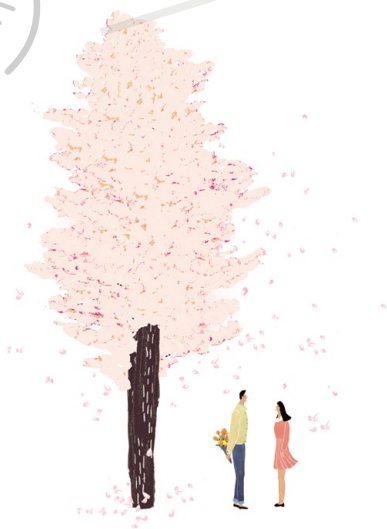
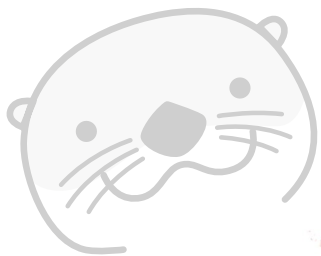
เขียน

ตรองสิริ ทองคำใส

แปล

คิมชเยริม

ภาพประกอบ

สำนักพิมพ์ปลิงบุ๊กส์ กรุงเทพมหานคร

คำนำสำนักพิมพ์

เราต่างมีเส้นทางความรักที่แตกต่างกัน นี่ละมั้งที่ทำให้การเดินทางครั้งนี้พิเศษ

ไม่ว่าตอนนี้คุณกำลังอยู่ในช่วงที่อินเลิฟหรือกำลังหวั่นใจกับความรักที่กำลังมาถึง ความเรียงที่ถ่ายทอดผ่านมุมมองและประสบการณ์ของผู้เขียนซึ่งเป็นผู้ดูแลชุมชนออนไลน์ว่าด้วยความรักที่ชื่อ “ข้อควรรู้ต่างๆยามมีรัก” (사랑할 때 알아야 할 것들) ซึ่งมีขนาดใหญ่ที่สุดของเกาหลีใต้เล่มนี้ จะช่วยให้คุณเห็นบางมุมที่มองข้ามไป เข้าใจบางเรื่องที่เคยคาใจ และอาจมองเห็นภาพบางสิ่งชัดเจนขึ้น

ขอให้มีความสุขกับระหว่างทางและคนที่ร่วมทางไปด้วยกันนะ :)

springbooks

กุมภาพันธ์ 2563

บทนำ

หวังว่าจะแข็งแรงขึ้นนะ

ผมดูแลชุมชนออนไลน์ “ข้อควรรู้ต่างๆยามมีรัก” นานนับกว่าห้าพันวัน
แล้ว งานเขียนความเรียงเกี่ยวกับความรักทำให้มีผู้คนถามผมว่า

ตกลงรักคืออะไร

มีข้อควรรู้ใดบ้างเมื่อมีรัก

ผมเองเคยพยายามหาคำตอบเกี่ยวกับความรัก คงพูดไม่ได้ว่าเป็นการ
ครุ่นคิดอันสูญเปล่า กระนั้นบทสรุปของการใคร่ครวญที่ได้ก็คือ เราควร
รักห้วงเวลา ณ ขณะนี้ให้มาก แทนที่จะมัวค้นหาว่ารักคืออะไร

ในเมื่อรักไม่มีเฉลย

และไม่อาจจำกัดความด้วยคำคำเดียว

แต่ละคนเพียงมีรักแตกต่างกันไป

เราหวังให้ตัวเองได้พบพานและอยู่ร่วมกับผู้เป็นที่รักได้แสนนาน แม้รู้แก่ใจว่าการยอมรับคนคนหนึ่งตามที่เขาเป็นช่างยากเย็น ทว่าก็มีเพียงการยอมรับตัวตนอีกฝ่ายเท่านั้นที่จะช่วยให้เราใช้ชีวิตเยี่ยงคนในของห้วงความรักได้แท้จริง

ทะเลไม่เคยหน่ายหยุดสร้างคลื่น ไม่เคยหยุดหึงหวงที่จะพัดพากระแสน้ำทะเลรู้ว่าสุดท้ายทุกสิ่งล้วนย้อนคืนเป็นทะเลดังเดิม

เกลียวคลื่นยังคงซัดสาดต่อเนื่องเรื่อยไปต่อให้ถึงฝั่งจะพลันเลือนหายดูแล้วช่างละม้ายคล้ายกระบวนการมีรักของคนเรา

การเปิดใจและยินยอมรับกระแสคลื่นภายในใจนี่เองคือจุดเริ่มต้นของทั้งชีวิตและความรัก

ใครยังเฝ้าตอกย้ำนึกถึงวันคืนในอดีตของรักครั้งเก่าแล้วชิงชังหรือหวั่นใจ
กับการมีรักครั้งใหม่ ก็ขอให้ยอมรับคุณค่าแห่งความทรงจำครั้งนั้นแล้วค่อยๆ
ปล่อยวางเสีย

อดีตรักกับความทรงจำอันแจ่มจรัสอาจเคยโถมซัดแรงกล้าแล้วอันตรธาน
หายดุจเดียวกับเกลียวคลื่น ทว่าถึงอย่างไรคลื่นนั้นก็เคยเจิดจ้าจับตา
เพราะวันเวลาเหล่านั้นก็เคยเป็นโมงยามดีงาม และเพราะเคยมีพวกมัน
เราถึงเป็นเราที่ดีกว่าวันวาน

ขอให้ใจเรานึกขอบคุณทุกคนที่เคยรัก รู้จักซึ่งใจกับคนสำคัญผู้คอยอยู่
เคียงข้างเราตอนนี้...

ถึงเวลาปล่อยวางเสียที หวังว่าจะแข็งแกร่งขึ้นนะ

คิมแจซิก

เหตุผลที่ทะเลงดงาม
อาจเพราะทะเลโอบอุ้ม
สิ่งสวยงามสุดคณานับไว้ภายใน
การพบพานสารพันสิ่งซอมนั้น
ชวนให้ใจเต้นระคนหวาดหวั่น
ครั้นสวมชุดประดาน้ำหนักอึ้ง
ป้ายหน้าสู่โลกใหม่
ก็พบว่าไม่ง่ายเท่าใจคิด
แรกๆ แค้นหายใจได้น้ำยังยากเย็น
ไหนจะปวดหูจากแรงดันน้ำจนต้องดำลูปๆ โผล่ๆ ตั้งหลายครั้ง
แต่เมื่อปรับตัวภายใต้ความทรมานที่ว่าได้ระดับหนึ่ง
จึงพอจะเที่ยวชมท้องทะเลงามอย่างค่อยเป็นค่อยไป

ช่วงเวลามหัศจรรย์ได้ท่องเที่ยวเลาะความเข้ม
ที่เราได้ชื่นชมใกล้ชิดและถ่ายภาพ
เคียงเหล่าปะการังกับฝูงปลาสวยตื่นตานั่น
ไม่ยาวนานนักหรอก

ถึงใจอยากเที่ยวชมต่อ แต่ด้วยข้อจำกัดทางร่างกาย
ย่อมทำให้เกินกำลังทานรับ สุดท้ายต้องบอกลาทั้งที่แสนเสียดาย
ตอนว่ายน้ำสู่วิวน้ำก็เหมือนตอนลงน้ำ
คือเราต้องปล่อยให้ร่างกายปรับสภาพกับแรงดันน้ำช้าๆ เช่นกัน
ขณะปรับลมหายใจให้หายหอบเมื่อพ้นน้ำ
พลันความคิดหนึ่งผุดวาบ
หรือรักของเราก็เป็นแบบเดียวกัน

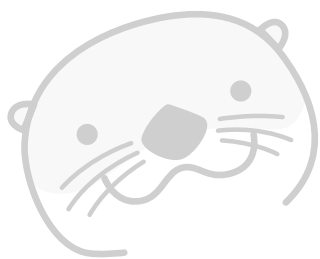

หมายถึงว่าเราเองก็สงบใจ
จากอาการใจเต้นระคนหวาดหวั่น
เพราะตื่นใจใคร่รู้พื้นที่แปลกใหม่
เราอุ่นเครื่องร่างกาย เรียนรู้วิธีหายใจ
ก่อนค่อย ๆ เข้าสู่หัวใจของเขา ครั้นอิมเมมวันเวลาแห่งความสุข
พอถึงเวลาต้องกลับ ก็ต้องค่อย ๆ ออกมาเช่นกัน
การรู้จักใครนานวัน
อาจทำให้เราคุ้นชิน
กระนั้นก็ขออย่าเร่งร้อนทั้งกับการรักหรือการลา
นั่นละเราจึงจะอดทนได้ยาว และอยู่ร่วมกันได้นานขึ้น

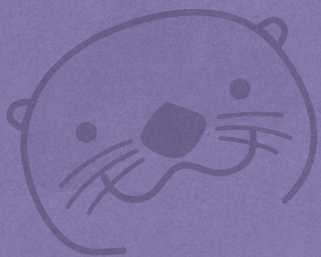

ທດສະວັດ

PART 1

ดั่งเด็กหลงทาง

หากตอนนั้น
ไม่เสียเขาไป
ชีวิตเรากับเขาตอนนี้
จะเป็นแบบไหนนะ

ທດສະວັດ

ปวดใจ ปิดใจ

การคบหาใครคนหนึ่ง
เพียงพอไหมที่จะพูดว่า
เรารักเขาสุดหัวใจ

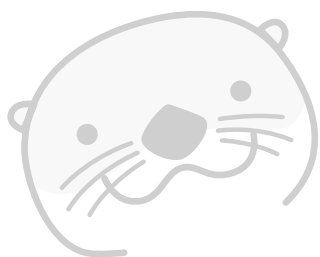
ในเมื่อผลจกรรจ์จากรักเก่า
ยังทำเราอดเก็บความร้าวรานไว้ลำพัง
ขณะตะเกียกตะกายหาทางรอด
หัวใจหลงใหลก็ลอยล่องตามลม
กระทั่งแะติดกับผนังตรงไหนสักแห่งแค่ครู่คราว...

เรากำลังบังคับตัวเอง
ให้เชื่อว่าที่ที่เราอิงแอบคือความรักหรือเปล่า

หัวใจหลงเปล่าย่อมไม่อาจแบ่งปัน
และหัวใจที่พร้อมเย็นเฉียบเพียงถูกลมพัดอย่างนั้น
อย่าว่าแต่จะรักใครเลย
ต่อให้ถูกรักก็ยังเก็บรักษารักที่ได้มาแทบไม่ไหว

ตัวเราผู้เต็มด้วยหนามแหลม
ยังชี้ดชวนอีกฝ่ายให้ได้แผล

ตกลงเรากำลังซุกซ่อนหัวใจบาดเจ็บของตัวเอง
โดยข่มใจทนและไม่อาจรักใครอยู่ใช่ไหม

ทดลองอ่าน

รอยแผลที่เราสร้าง

ที่เรารักใคร่ไม่ลงเสียที
อาจเพราะยังมีคนที่ไม่อาจตัดใจ

หากตอนนี้ข้างกายคุณ
มีคนคอยมอบรักให้
และเป็นคนที่คุณกำลังคบหาดูใจ
ก็จงปล่อยวางอีกคนที่เก็บไว้ในใจเสีย

การคบใคร
ทั้งๆ ในหัวใจยังมีอีกคนเก็บไว้
โดยคิดแต่ว่าคงไม่มีใครเห็น
เป็นเรื่องรันทดมากนะ

เพราะเรากำลังหาทางใช้คนคนหนึ่งกลบเกลื่อนบาดแผลของเรา
เราทำร้ายเขาทั้งที่เขาไร้ความผิด

สักวันหนึ่งรอยแผลที่เราสร้าง
จะย้อนกลับมาหาเรา

ผลจากความรัก
ไร้รูป ไร้รอย มีเพียงอาการปวดร้าว
ครั้นพอหายเจ็บเข้าหน่อย
ก็นึกว่าจบสิ้น
จึงหลังคิดว่าลบลืมเขาหมดจากหัวใจ

ความคิดของวันนี้

บางครั้งเคยลองคิด
หากตอนนั้น
ไม่เสียเขาไป
ชีวิตเรากับเขาตอนนี้
จะเป็นแบบไหน
จะช่วยกันสร้างครอบครัวสุขสันต์
มีลูกที่หน้าตาเหมือนเรากับเขา
มีชีวิตคู่สุดชื่นมื่นหรือเปล่า
ขณะย้อนนึกถึงอดีต
ก็ซึ้งสงสัย
ตกลงที่เราเป็นเราในวันนี้
ก็เพราะเราเลิกกับเขาใช่ไหม
เราทั้งคู่ควรเลิกกันอยู่ดีใช่หรือเปล่า

เราคิดถึงวันวานได้
แต่ต่อให้เราย้อนเวลา
กลับไปตอนนั้นได้จริง
ใครเล่าจะยืนยันได้
ว่าทุกอย่างจะดีกว่าที่เป็น

เหตุผลที่เราทรมานจากสิ่งติดค้างใจ
ก็เพราะเราเฝ้าข้อดีที่ซึ่งไม่มีวันหวนกลับไว้
กระทั่งทุกซอกทุกซอกกับสิ่งที่

ใครหรือบังคับเรา
ให้กอดกอดดีดจนทรมานกับปัจจุบัน
ไม่มีสักคน
มีแค่เรานี่ละ
ที่ยึดไว้มัน ไม่ยอมปล่อยวาง

แล้วราคาที่เราต้องจ่าย
ก็คือพลาดโอกาสคว้าความสุข ณ ตอนนี้งั้นละ

เสมอมา เสมอไป

ชายหนุ่มคบใครเป็นแฟนได้นานสักสามปีเป็นเลิกทุกรายจนเจ้าตัวนี้ก
สงสัย เพื่อนคนหนึ่งของเขาให้ความเห็นว่าเป็นเพราะเขาไม่แสดงที่ทำชัดเจน
ว่าอยากแต่งงานเสียที่ทั้งที่คบหาดูใจกันนานระยะหนึ่งแล้ว ฝ่ายหญิงจึงมัก
ขอเลิก

เขาค่อนข้างเห็นด้วย เพื่อนอาจพูดถูก เพราะฝ่ายบอกเลิกก็เป็นทาง
ผู้หญิงก่อนเสมอ แต่อีกใจก็กังขาว่าหากแต่งงานช้าหน่อยจะมีอะไรเปลี่ยนไป
หรือ คนที่คบกันไม่รอด ต่อให้แต่งงานก็คงเลิกกันอยู่ดี คู่รักบางคู่คบกันนาน
สิบกว่าปีแต่ยังรักกันดีก็มีมาก...การแสดงท่าทีชัดเจนเรื่องแต่งงานสำคัญ
ขนาดนั้นเชียว

ที่ผ่านมามองไม่ใช่จังหวะเหมาะสมของกันและกันมากกว่า แล้วก็
เพียงความสัมพันธ์ที่ถึงอย่างไรก็ต้องเลิกร้าง

สิ่งสำคัญในสายสัมพันธ์คนรัก

ควรเป็นการช่วยอยู่เคียงข้างกันเสมอมาและเสมอไปนี่นา

หัวใจซัดซา

เรายัง

รักเขาไหม

หรือว่าเรากำลังกล่อมตัวเอง

โดยใช้อารมณ์ความรู้สึกต่างๆ ของวันวาน

ตามแต่อยากจะทำจดจำและรับรู้กันแน่

ก็อยากเชื่อหรือกว่า

หัวใจรักดูแลคนที่ต่างมีให้กันเมื่อก่อนยังคงดำรงอยู่

กระนั้นสิ่งที่รู้แน่คือหัวใจตอนนี้ไม่เหมือนเดิม

จะหัวใจซัดซา

หรือดอกไม้ไฟที่มอดดับ

เมื่อเกิดครั้งหนึ่ง

ย่อมไม่ติดไฟไหม้โดยง่าย